

Ненка. — Отъ ваши уста въ Божи уши!

Стананикътъ. — (*Къмъ нея*). — Кравая, що ни дарихте, които ржцѣ сж го сели и прѣсели, да сж трижъ пжти по трижъ честити! До лактитѣ да сж позлатени, до раменѣтъ посребрени, а ноктитѣ имъ да сж отъ безцѣнъ камѣкъ . . . , Аминъ, другари!

Коледаритѣ. — Аминъ!

Дѣдо Стайко. — Хубаво ни попѣхте, момчета, ако речете и да ни поиграете, още по-хубаво ще е . . .

Стананикътъ. — За хоро ли ви е? Стига да искате . . . (*Къмъ другаритѣ си*). — На хоро! (*Едни отъ коледаритѣ играятъ, а другитѣ пѣятъ и плѣскатъ съ ржцѣ*).

Коледаритѣ. — (*Пѣятъ*):

Легна лудо, легна младо
Въ сѣнчеста градина,
Да почине въ знойно пладне
Въ сѣнь на хладовина!

Съ погледъ търси той момата,
Търси и поглежда,
Гюль-трѣндафилъ се усмива,
Тихичко нарежда:

На ржка му легна мома —
Кипра, гиздосия . . .
Пробуди се лудо младо
Чакъ по екендия!

— Тя е долу — одъръ стеле,
Долу подъ чардака,
За дваминка одъръ стеле,
Съ пѣсень тебе чака . . .

(*Хорото се разтуря срѣдъ смѣхъ и веселба*).

Дѣдо Стайко. — И ние — като коледари, пѣхме тая пѣсень . . . Наумява ми за младинитѣ, за онова врѣме . . . (*Въздиша*).

Баба Цана. — Пѣйте, скачайте! Слана ще попари днитѣ ви, скрежъ ще посипе коситѣ ви. . .

Дѣдо Стайко. — Момчета, още една друснете, кръвъ въ жили ми да кипне, старъ споменъ да се пробуди въ душата ми . . .

Стананикътъ. — Още една и да поемаме пжтя, че на колко мѣста ни чакатъ . . . (*Къмъ коледаритѣ*) Танецъ! (*Нѣколкомина заиграватъ, а другитѣ пѣятъ и плѣскатъ ржцѣ*).

Коледаритѣ. — (*Пѣятъ*):

Стани ми стани, дилберъ Дафино,
Дилберъ Дафино, червено вино,
Червено вино, люта ракия,
Да се напие млади делия!

Огъ твойгѣ устни, устни червени,
Огъ твойгѣ очи сладки, засмѣни
Вино ще пия . . . Сипвай въ филджани
Бистра ракия още отъ лани!

Ставай, Дафино, пѣха пѣтлитѣ,
Ставай и бързо грабвай котлитѣ,
Чакамъ те, севдо, свидна душице,
Жадно те цвѣте чака, росице . . .

Дѣдо Стайко. — Подмладихте ме бѣ, момчета . . . още малко и ще ме подлудите . . . Иде ми, ей така — да